

vil føre til, at Hjemmebagerierne ville florere, og det vil blive til Skade baade for Bagerierne og Befolkningen, og den vil heller ikke synes godt om det. — Hvorledes skal man ogsaa forbyde en Mand, der arbejder alene, at arbejde i denne Tid? Jeg antager ikke, at man her i Landet vil komme til en Lov, der forbyder en Mand at arbejde ved egne Kræfter; det forbyde vi ikke Skræddere og Skomagere eller andre at gøre, og saa skulle vi vel heller ikke forbyde Bagerne at gøre det. Er det ikke Tilfældet, saa ville alle Smaa-bagerne, som arbejder alene, paa en saadan enkelt Tid kunne tage fat, hvad de større Forretninger ikke ville kunne, medens disse til andre Tider efter Lovforslaget ville kunne gøre det, samtidig med, at de smaa Bagere ikke kunne. Med den store Arbejdskraft, som de have, ville de saaledes Mandag Morgen kunne arbejde, og saa kunne de skaffe Brødet færdigt flere Timer før den enkelte Mand, saa at han aldeles vil blive dræbt i Konkurrencen, hvorimod han nu, da han er ene, begynder tidligere og har Brødet færdigt samtidig med de store Konkurrenter. Der er saa mange Forhold, som gøre at man ikke kan komme til at stille de forskellige Drifter ens, og det vil ganske vist i høj Grad gaa ud over de smaa Bagerier.

Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil jeg betegne som unødvendigt, i den foreliggende Form umuligt og til Skade for Faget. Jeg kan derfor, naar jeg skulde følge mit Hjertes Tilskyndelse, ikke sige andet end: Lad denne Sag hvile foreløbig, og lad os gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen. Saa kunne vi vente og se, hvorledes hele Sagen udvikler sig ad Organisationens Vej. Men saadant er jo ikke Skik og Brug heroppe. Vi ere altid høflige i Formen, som man ved, selv om vi undertiden faa Skyld for det modsatte, og jeg skal ikke have noget imod at yde min Medvirkning til, at denne Sag i et Udvalg maaske kan undergaa en saadan Behandling, at der mulig kan komme noget andet og bedre frem, noget, der kan blive til Gavn baade for Faget og for de paagældende Arbejdere, og altsaa føre til et Resultat, der ikke som det foreliggende Forslag absolut vil være uheldigt for Faget i sin Helhed, hvis det blev til Lov. Man kan vel om dette Forslag i det hele sige det samme, som et Medlem af Socialdemokratiet — Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) — udtalte ved et Fæstmøde forrige Aar: Vi udarbejde ikke altid vore Lov-

forslag saadan, at de kunne bruges i Livet, men saadan at de passe i Agitationen. Det kan man ogsaa passende sige om dette Lovforslag. Det passer ikke for Livet, men det kan bruges i Agitationen.

C. C. Andersen: Jeg ønsker gerne i Modsætning til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) at anbefale det lille Lovforslag, som her foreligger til Behandling, til det høje Tings Velvilje. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds syntes at ville lægge dette lille Forslag Sten i Vejen, ved at betegne Forslaget som socialdemokratisk. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i at bruge den Betegnelse. Ganske vist blev et Forslag i Samlingen 1894—95 af Folketingsmanden for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) indbragt i Følge Anmodning fra Bageres Organisation, et Forslag, som havde til Formaal at forbyde alt Søndagsarbejde i Bagerier i Tiden fra Kl. 6 Morgen den ene Dag til næste Dags Morgen Kl. 6. Dette Forslag blev henvist til et Udvalg, som imidlertid ikke kunde tiltræde Forslaget i den Form, hvori det var fremsat, men Udvalget kunde ikke desto mindre sympatisere med Tanken deri og finde det Krav berettiget og billigt, som var fremsat med Hensyn til Fremskaffelsen af et Fridøgn for de i Bagerierne beskæftigede Arbejdere, og i Overensstemmelse hermed omarbejdede Udvalget Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu ligger for os paa Tingets Bord. Det forekommer mig derfor ikke, at det ærede Medlem har Ret til at betegne dette Forslag som et af disse socialdemokratiske Forslag, der altid skyde over Maalet og derfor gøre mere Skade end Gavn. Det virkelige Forhold er det, at den højtærede Indenrigsminister i sin Egenskab af Folketingsmand har udøvet en meget stor Indflydelse paa Affattelsen af dette Forslag. Ligeledes have de forskellige Medlemmer i Udvalget fra de forskellige Partier ydet dette Forslag deres Tilslutning, ligesom ogsaa Folketinget ved dets endelige Behandling enstemmig har vedtaget det. Det forekommer mig derfor, at dette Forslag maa fremtræde som et Produkt af de Ønsker, der ere til Stede hos de forskellige Partiers Repræsentanter angaaende denne Sag, og at det er ubeføjet, naar det ærede Medlem betegner Forslaget som socialdemokratisk.

Det ærede Medlem finder, at Bagerfaget vil gaa til Grunde, hvis dette Forslag bliver vedtaget, det vil i al Fald være